

[Jens Thoft]

derfor i modsætning til mine forgængere starte med oppositionens forslag – nu er jeg naturligvis ked af, at oppositionen ikke er kommet til stede, men det må de så leve med – og hvis der bliver tid tilovers, vil jeg tillade mig at kommentere regeringens.

Med en sidebemærkning til hr. Stavad – som heller ikke er til stede, kan jeg se – må jeg konstatere, at jeg ikke orker at gentage debatterne og talerne fra valgkampen; dem vil jeg altså tillade mig at springe over.

Først til CD, som jeg kan konstatere heller ikke er til stede i salen. Til CD's forslag om reparationsfradrag siger SF nej, som vi også gjorde det i efteråret, og jeg henviser til den tidligere behandling.

Så til Kristeligt Folkeparti, som jeg ser heller ikke er til stede i salen. SF siger klart ja til forslaget om en differentieret fødevareroms; det er et 20 år gammelt SF-forslag, og jeg holder meget af den form for genbrug. Vi siger klart ja til forhøjelsen af børnefamilieydelsen, men vil advare Socialdemokratiet imod at gøre børnefamilieydelsen til et personfradrag, sådan forstod jeg det på hr. Stavad, for en værdi af et personfradrag forudsætter jo, at man overhovedet har en indkomst, og dér ser jeg et stort problem for bistanmodtagere og for unge uddannelsessøgende med børn, som ikke har nogen indkomst at bruge personfradraget til, og det var vel strengt taget i den anden ende af skalaen, vi skulle kigge på det.

Vi vil under udvalgsbehandlingen se på forslaget fra Kristeligt Folkeparti – som jeg bemærker fortsat ikke er til stede i salen – om den familievenlige lejeværdi. Vi er nu ikke alt for venligt stemt over for den, og jeg har ikke helt forståelse for, at lejerne uanset indkomst skal have huslejelempelse.

Forslaget om et skatteloft på 68 pct. for pensionister og børnefamilier er vi meget varme tilhængere af. Det var vi også, da Socialdemokratiet fremsatte et tilsvarende forslag i efteråret. Dengang kritiserede jeg Socialdemokraterne for ikke at have gjort sig nogen forestilling om, hvordan man skulle gribe det an, for der er en række problemer i det, det må vi erkende. Jeg synes, det er for dårligt, at Kristeligt Folkeparti ikke har forsøgt at tænke bare en lille smule videre. Jeg havde gerne set nogle anvisninger på, hvordan vi løser dette problem i praksis, uden at det bliver det store administrative kaos, for

det skulle vi gerne undgå. Jeg er sikker på, at Kristeligt Folkeparti ikke har til hensigt at skabe kaos, men det havde da været rart at få nogle bud på, hvordan man løser problemerne.

Vi kan med nogen betænkelighed, tror jeg, støtte forslaget om at lette samordningsfradraget; vi er især tilfredse med, at Kristeligt Folkeparti vil starte med de små tjenestemandspensioner i første omgang, men jeg ved godt, at efterhånden som stadig større dele af befolkningen får egne pensionsordninger, vil samordningsfradraget ikke være holdbart.

Vi er modstandere af Kristeligt Folkepartis forslag om at nedsætte selskabsskatten; danske selskaber betaler i forvejen langt mindre i selskabsskat og sociale bidrag – jeg beregner begge dele under ét – end de lande, vi normalt sammenligner os med, herunder ikke mindst EF-landene. Der er tværtimod behov for at flytte en del af den nuværende samlede skattebyrde væk fra de lave indkomster, det er især dem, der har behov for skattelettelser, og virksomhederne bør i virkeligheden betale væsentligt mere, sådan som også SF's proms-idé – og i parentes bemærket måske også Socialdemokratiets bruttoskatteidé – er udtryk for.

SF er modstander af, at der gives særlige skattefradrag for forskning. Det er efter min mening grundlæggende noget rod, når man kan trække mere fra, end man har haft i udgift, og vi får med Kristeligt Folkepartis forslag – jeg ser, at Kristeligt Folkeparti fortsat ikke er til stede i salen – straks det problem, at alt mellem himmel og jord bliver betegnet som forskningsudgifter for at opnå den særlige fradragsret. Altså niksenbiksen til det. Så synes jeg trods alt, at regeringens forslag er bedre; men det har også den dér tossede idé om, at man skal kunne trække 125 pct. fra.

Vi vil gerne se på forslaget om statsskattelettelser til udenlandske forskere. Det er nok muligt, at det er et forslag, der kan bruges, det vil vi se positivt på i udvalget.

At Kristeligt Folkeparti – som jeg bemærker er kommet til stede i salen – især har de mange kirkelige organisationer kære og derfor gerne vil have udvidet fradragsgrænsen for bidrag til dem, har jeg selvfølgelig stor forståelse for. Men SF er ikke tilhænger af flere fradrag; der er tværtimod behov for en sanering, så en udvidelse af disse fradragsgrænser kan vi ikke støtte, heller ikke for de kirkelige organisationer.